

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2013. évi december hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2012. december hó 12. napján kihirdetett B.349/2012/11. számú **ítéletét megváltoztatja**, a **I.r. vádlott** terhére rótt bűncselekményt a Btk.160.§./1/, /2/ bekezdés d./ pontja szerinti emberölés büntettének minősíti.

Ezért I.r. vádlottat 18 /tizennyolc/ év fegyházra és 10 /tíz/ év közügyektől eltiltásra **í t é l i .**

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

**II.r. vádlott** börtönbüntetését 2 /kettő/ év 4 /négy/ hónapra súlyosítja.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A **I.r. vádlott** által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 12.000.- Ft bűnügyi költség merült fel, melyből **I.r. vádlott** 6.000.- Ft, és **II.r. vádlott** szintén 6.000.- Ft bűnügyi költséget köteles felhívásra az államnak megfizetni.

**I n d o k o l á s :**

A Győri Törvényszék a B.349/2012/11. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 166.§ /1/ és /2/ bekezdés d/ pontja szerint minősülő emberölés büntetében. **II.r. vádlott** bűnösségét a Btk. 244.§ /1/ és /3/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő bűnpártolás büntetében állapította meg. Ezért I. r. vádlottat 15 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlottat 1 év 6 hónapi börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről.

Az ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, míg a vádlottak és védőik enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett teljes körű bizonyítást folytatott le. A rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg. A tényállás alapján helyes a vádlottak bűnösségére vont következtetés és a cselekmények megnevezése, jogi minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak. A kiszabott büntetések azonban enyhék. **I.r. vádlott** esetében nem áll arányban cselekménye tárgyi súlyával, az elkövetési mód az adott bűncselekményi kategórián belül is rendkívül brutális, kegyetlen. **II.r. vádlott** személyében rejlő társadalomra veszélyességet jelzi, hogy viszonylag fiatal kora ellenére már visszaesőnek minősül, a bűncselekményt feltételes szabadság próbaideje alatt követte el, más büntető eljárás hatálya alatt állva. Mindezek alapján mindkét vádlott vonatkozásában a büntetés súlyosítása indokolt. A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség az átiratban foglaltakat fenntartva, a tényállást az I. r. vádlott és a sértett testmagasságával és súlyával kérte kiegészíteni. A 2012. évi C. törvényre, - mely 2013. július 1. napján lépett hatályba - figyelemmel vizsgálta az alkalmazandó jogszabály kérdését is. Ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy **I.r. vádlott** esetében a jelenleg hatályos Btk. alkalmazása újabb minősítő körülmény megállapítását vonná maga után, az emberölés büntette a Btk. 160.§ /2/ bekezdés k/ pontja szerint is minősülne a sértett idős koránál fogva. **II.r. vádlott** bűncselekményét illetően az új Btk. a büntetési tételkeret alsó határát felemelte, az elkövetéskor hatályos törvényhez képest kedvezőbb, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése pedig a cselekmény elbírálásánál nem érvényesülhetne, hiszen a II.r. vádlott ki van zárva a

feltételes szabadság kedvezményéből. Ezért mindkét vádlott esetében az elkövetéskor hatályos törvény alkalmazására tett indítványt.

**I.r. vádlott** a fellebbezését írásban is indokolta lényegében megismételve az általa korábban előadottakat és kérve, hogy a másodfokú bíróság rendelje el újabb igazságügyi orvosszakértői vizsgálatát.

A másodfokú nyilvános ülésen **I.r. vádlott** védője a bejelentett fellebbezést elsődlegesen a cselekmény eltérő minősítése, erős felindulásban elkövetett emberölés büntettekénti értékelése végett tartotta fenn. Ezzel kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, de ez a megalapozatlanság a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető az iratok tartalma alapján azzal, hogy a sértett általi magatartás váltotta ki az I. r. vádlott indulati állapotban elkövetett bűncselekményét. Másodlagos kérelmében a védő a büntetés enyhítésére tett indítványt hivatkozva arra, hogy az első fokon kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, az első fokú bíróság az I. r. vádlott vonatkozásában csak büntetlen előéletét és feltáró jellegű beismerő vallomását vette figyelembe enyhítő körülményként, a vádlott személyiségzavara, a köz javára végzett polgárőri tevékenysége nem nyert értékelést a büntetés kiszabása során. Hivatkozott emellett arra is, hogy **I.r. vádlott** az idős kor küszöbén álló beteg asszony.

**II.r. vádlott** védője első sorban a büntetés enyhítésére, másodsorban az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Védőtársához hasonlóan ő is az enyhítő körülmények körének kiegészítését indítványozta. A II. r. vádlott javára kérte értékelni alacsony iskolázottságát, személyiségzavarát és hivatkozott arra is, hogy II.r. vádlott munkahellyel rendelkezik, a korábbi elítélésére fiatalkorúként elkövetett cselekmények miatt került sor, azóta azonban nem követett el újabb bűncselekményeket.

**I.r. vádlott** az utolsó szó jogán röviden megismételte korábbi védekezését utalva a sértett - számára elviselhetetlen - magatartására. Hivatkozott arra, hogy a cselekmény elkövetésekor nem volt tudatánál, nem tudja felfogni, hogyan fajult idáig a cselekménye, amelyet a mai napig nem tud feldolgozni, sajnálja a történeteket és mélyen szégyenli magát a tettéért.

**II.r. vádlott** megbánásának adott hangot és azzal magyarázta tettét, hogy észlelve a történeteket nagyon megijedt és mivel ő már volt börtönben, nem akarta, hogy az édesanyja is oda kerüljön.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált mindkét vádlott vonatkozásában a Be. 348.§-a alapján.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Beszerezte és értékelési körébe vonta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, melyeket súlyuknak, jelentőségüknek megfelelően kezelte. A nyomozás **I.r. vádlott** lányának bejelentésére indult, melynek eredményeként a helyszínre érkező rendőrök megtalálták a sértett holttestét, az egész ingatlant alaposan átvizsgálták, a nyomokat rögzítették kitérve a legapróbb részletekre is. Ezekhez képest kellett vizsgálni, elemezni a személyi bizonyítékokat is. A vádlottak elmondták az eseményeket, I. r. vádlott a törvényszék által is elfogadott vallomásaiban feltárta a részleteket többször hangot adva annak, hogy ő maga sem érti, tudja, hogy milyen indulati állapotban követte el a cselekményt. Ezzel a vallomással kellett összevetnie az első fokú bíróságnak a szakértői bizonyítás anyagát, mely pontosan rögzítette a sértett sérüléseit, keletkezési mechanizmusát, sorrendiségét, az erőbehatások intenzitását. Mindezekből alappal vonta le az első fokú bíróság azt a következtetést, hogy a vádlottak vallomására tényállás alapítható.

A megállapított tényállás megalapozott, azonban az ítélőtábla a vádlottak vallomása, szakértői megállapítások alapján úgy látta, hogy az adott körülmények mellett nem vonható le az a következtetés, hogy a sértett legyengült állapotban volt a cselekmény idején. Ennyiben iratellenes is a tényállás, mivel az első fokú bíróság által elfogadott vádlotti vallomásokban szerepel, hogy a sértett 50 kg-os cementes zsákot minden megerőltetés nélkül képes volt felvinni a padlásra, a szakértői véleményben pedig rögzítésre került, hogy a sértett bel szervei teljesen egészségesek voltak, átlagos, nem gyenge fizikumú ember volt. Ezért az ítélet 4. oldalának 2. bekezdéséből az ezzel ellenétes megállapítást mellőzni kell, ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően, mivel az ügy megítélése szempontjából jelentőséggel bír a sértett és a vádlott fizikai kondíciója, a tényállást az ítélőtábla azzal egészíti ki, hogy **I.r. vádlott** a cselekmény elkövetése idején 180 cm és 86 kg., míg **sértett** 179 cm és 70 kg magas illetve súlyú volt.

Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás teljes mértékig megalapozott, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is a Be. 352.§ /2/ bekezdése szerint.

Mindebből következik, hogy az ítélet tábla **I.r. vádlott** bizonyítási indítványának nem adott helyt. Az ügyben beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleménnyel kapcsolatosan nem merültek fel olyan kétségek, kérdések, amely miatt újabb szakértői vélemény beszerzése vált volna szükségessé.

Az első fokú ítélet kihirdetését követően 2013. július 1. napján lépett hatályba a 2012. évi C. törvény / új Btk./. Erre figyelemmel az ítélet táblának állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy a cselekmény elbírálásakor az elkövetéskor, vagy a jelenleg hatályos Btk. rendelkezési alkalmazza-e a Btk. 2.§-ára figyelemmel. **I.r. vádlott** vonatkozásában megállapítható, hogy az elkövetéskor hatályos törvényhez képest az új törvény tesz lehetővé enyhébb elbírálást, hisz a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése kedvezőbb, ezért esetében a táblabíráóság a 2012. évi C. törvényt alkalmazta. **II.r. vádlott** vonatkozásában a jelenleg hatályos törvény az elkövetéskorhoz képest a büntetési tételkeret alsó határát felemelte, s mivel ki van zárva a feltételes szabadság kedvezményéből az új törvény semmiben sem nyújt lehetőséget az enyhébb elbírálásra. Ezért esetében a másodfokú bíróság az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazta.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az első fokú bíróság mindkét vádlott bűnösségére. **II.r. vádlott** esetében helyes a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése is. Ugyanez mondható el az elkövetéskor hatályos törvény alapján **I.r. vádlott** vonatkozásában is. Az első fokú bíróság **I.r. vádlott** esetében minden lényeges jogi kérdést megvizsgált. Megindokolta, hogy mik azok az alanyi illetve tárgyi oldalon jelentkező körülmények, amelyekből azt a következtetést vonta le, hogy a vádlott szándéka a sértett megölésére irányult, emellett körbe járta a jogos védelmi helyzet, illetve az erős felindulásban elkövetés kérdéskörét is. Végig elemezte ez előbbieket megállapításához szükséges feltételeket az adott tényállás tükrében és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy nem tárhatók fel és nem igazolhatók olyan körülmények, amelyek akár a jogos védelem, akár az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítását lehetővé tennék. Még **I.r. vádlott** sem hivatkozott arra vallomásaiban, hogy **sértett** az esetet megelőzően jogtalanul, életét veszélyeztető módon rátámadt vagy személyét közvetlenül fenyegető egyéb magatartást tanúsított volna. Ennek hiányában pedig az emberölést elkövető **I.r. vádlott** jogos védelmi helyzetre nem hivatkozhat. Az erős felindulásban elkövetett emberölés kapcsán a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelve helyébe lépő 3/2013. Büntető jogegységi határozat iránymutatásai szerint az erős felindulásban elkövetett emberöléshez három feltétel együttes megléte szükséges. Egyrészt az

indulat olyan fiziológiai eredetű, magas foka, melynek következtében az elkövető belső egyensúlya megbomlik, tudata elhomályosul és ennek folytán a megfontolás szokásos mértékének megtartása lehetetlenné válik. Az erős felindulást kiváltó külső okok közül az egyik leggyakoribb a sértett magatartása, amely az elkövető felháborodását, haragját idézi elő, vagy benne félelmet kelt. Ennek az indulati állapotnak azonban egyúttal méltányolhatónak, vagyis bizonyos fokig igazolhatónak és erkölcsileg menthetőnek kell lennie. Ezzel összefüggésben kell vizsgálni, hogy az elkövetést kiváltó ok súlyossága, valamint az arra reagáló magatartás objektíve is arányban áll-e. Ilyen körülményeket, mint ahogy arra az első fokú bíróság is hivatkozott, jelen ügyben feltárni nem lehetett. Jelen esetben I. r. vádlott hivatkozása szerint a Vodafone-os levél sértett általi - engedély nélküli - felbontása miatt alakult ki a vita, melynek során a sértett a kezében lévő bögréből kiöntötte a bort és felé ütött, de nem érte el. Mindez, ha azt még az I. r. vádlott sérelemként is élte meg, jelentéktelen az ezt követő túlméretezett indulatkitöréséhez képest, nem adott alapot arra, hogy az I. r. vádlott azt az adott módon torolja meg. Az első fokú bíróság a vádlotti védekezésre tekintettel vizsgálta a sértett esetleges italozó életmódját, ezen belül azt is, hogy a vádbeli napon az I. r. vádlott által mondott mennyiségű alkoholt fogyaszthatott-e. Az I. r. vádlott védekezését e körben egyértelműen megcáfolták a tanúvallomások, szakértői megállapítások, így helyesen vont következtetést az első fokú bíróság arra, hogy az I. r. vádlott erre irányuló előadása nem fogadható el, a tényállásba nem emelhető be, ekként az erre való hivatkozás sem alapozhatja meg az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítását.

Vizsgálta a törvényszék az emberölés minősített eseteinek megállapíthatóságát is. **I.r. vádlott** végig tagadta az eljárás során, hogy cselekményében szerepe lett volna a végrendeletnek, vagy annak, hogy a fiának a közeljövőben el kellett volna hagyni a sértett házáat. Erre vonatkozóan ezzel ellentétes bizonyítékokat nem lehetett feltárni, így nem tévedett az első fokú bíróság, amikor a cselekmény kivitelezési módjából, rögtönösségéből is következtetve akként foglalt állást, hogy a bosszú, mint a cselekmény motívuma, - ezáltal az aljas indok, mint minősítő körülmény - ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg.

A sértettet összesen 44 erőbehatás érte. A kitartó bántalmazás eredményeként többszörös törési sérülést szenvedett el, fojtogatását követően a feltehetően elalélt sértettet az I. r. vádlott nagy fájdalommal járóan késsel többször nyakon szúrta, majd az erősen vérző sértett fejére a feszítő vassal többszörösen lesújtott. Ennek eredményeként állt be a sértett halála, melyet az azonnali orvosi beavatkozás sem

tudott volna megakadályozni. Ezt az átlagost lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli brutalitást, gátlástalanságot, embertelenséget magában hordozó elkövetést a sérülések számából, a hosszan tartó bántalmazásból az I. r. vádlott tudatának is át kellett fognia. Az I. r. vádlott tényállásban írt magatartása így - függetlenül attól, hogy a sértett ebből mit érzékelt, eszméleténél volt-e vagy sem - az emberölés minősített esetének, a különös kegyetlenséggel elkövetésnek a megállapítására alkalmas.

A jelenleg hatályos törvény 160.§ /2/ bekezdés k/ pontja további minősítő körülményként értékeli, ha az elkövető az emberölést a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követi el. Az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben ezen minősítő körülményt jelen ügyben nem látta megállapíthatónak. A sértett a bűncselekmény elkövetésekor 68 éves volt. Az életkorból azonban önmagában nem következik a fenti minősítő körülmény fennállása, az életkornak a mentális és fizikai állapottal összefüggésben lehet csak jelentőséget tulajdonítani. Az ügyben beszerzett bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a sértett teljesen egészséges, átlagos fizikumú ember volt, nehéz fizikai munka kifejtésére is képes. Nem az ő, hanem az I. r. vádlottnak az átlagost messze meghaladó testi adottságai játszottak szerepet abban, hogy a bűncselekményt az adott módon véghezvihesse.

Az alkalmazott jogszabály változása miatt **I.r. vádlott** vonatkozásában a Be. 372.§ /1/ bekezdése szerint szükségessé vált az első fokú bíróság ítéletének megváltoztatása akként, hogy a terhére rótt bűncselekmény a Btk. 160.§ /1/ és /2/ bekezdés d/ pontja szerint minősül.

Az eltérő minősülésre tekintettel az ítéletábra I. r. vádlottra nézve új büntetést szabott ki. Ennek során az első fokú bíróság által feltárt enyhítő és súlyosító körülményekre volt figyelemmel. A törvény az I. r. vádlott terhére rótt cselekményt 10 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Az I. r. vádlott által elkövetett cselekmény az adott bűncselekmény kategórián belül is kiemelkedő tárgyi súlyú, az ezen bűncselekmény megállapításához szükségesnél az I. r. vádlott sokszoros többségtényállást valósított meg. Nem lehet feltárni I. r. vádlott esetében olyan további enyhítő körülményeket, amelyek miatt elfogadható, arányos büntetésnek lehetne tekinteni a pontosan a középértékben meghatározott tartamú 15 évi fegyházbüntetést. Az ilyen tárgyi súlyú bűncselekmények esetén a bírói gyakorlat egységesnek nevezhető abban, hogy a kiszabott büntetést a büntetési tétel felső határa környékén indokolt kiszabni. **I.r. vádlott** az eljárás alatt komoly, feltáró jellegű

beismerő vallomást tett, - még ha védekezése, mellyel saját felelősségét kívánta csökkenteni minden egyes elemében nem is foghatott helyt, - segítve ezzel a nyomozati munkát is, cselekményét megbánta. Ilyen körülmények mellett az ítélőtábla az első fokon kiszabott büntetésnél súlyosabb, ám de a büntetési tételkeret felső határát el nem érő büntetést látott arányosnak, ezért I. r. vádlottat a Btk. 37.§ /3/ bekezdés a/ ad. pontja alapján 18 évi fegyházra és a Btk. 61-62.§-a alapján 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A Btk. 38.§. /1/ és /2/ bekezdése alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

**II.r. vádlott** esetében az első fokú bíróság szintén helyesen ismerte fel az enyhítő és súlyosító körülményeket. A terhére rótt cselekmény társadalomra veszélyességét jelzi, hogy amíg a törvényalkotó a Btk. 244.§ /1/ bekezdés a/ pontja szerinti emberöléssel kapcsolatos bűnpártolást nem rendeli büntetni abban az esetben, ha azt hozzátartozó érdekében követik el, a 244.§ /1/ bekezdés b/ pontjában írt elkövetési magatartás esetén az elkövetőt 5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegeti akkor is, ha az a hozzátartozó érdekében történt. **II.r. vádlott** cselekménynek megítélésénél nem hagyható figyelmen kívül, hogy a cselekménye következményeit felmérő, kétségbe esett édesanyján kívánt segíteni, ugyanakkor komoly társadalmi érdek fűződik ahhoz is, hogy a sértetti hozzátartozók kegyeleti és egyéb jogai további következményeket is maguk után vonva ne sérülhessenek. Ez a többletmagatartás az, ami a II. r. vádlott felelősségét emeli és tükrözi a személyében rejlő nagyobb társadalomra veszélyességet. A további nyomatékos súlyosító körülményekre is figyelemmel - egyetértve az ügyészi indítvánnyal- az ítélőtábla is úgy találta, hogy az első fokú bíróság által kiszabott, inkább a büntetési tétel alsó határához közelítő büntetés enyhe, ezért **II.r. vádlott** börtönbüntetését - a közügyektől eltiltást nem érintve - a középértékhez közelítő 2 év 4 hónapra súlyosította.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, az ítélőtábla a törvényszék ítéletét egyebekben I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az elközbásra vonatkozó rendelkezés a Btk. 72.§ /1/ bekezdés a/ pontján, I.r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 92.§ /1/ és /2/ bekezdésén, a középérték alkalmazása a Btk. 80.§ /2/ bekezdésén alapszik.

Az ítélőtábla **I.r. vádlott** vonatkozásában a Btk.92.§ /1/ és /2/ bekezdése alapján a szabadságvesztésbe beszámította az általa az első fokú ítélet kihirdetését követően előzetes letartóztatásban töltött időt, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett.



Győr, 2013. december 10. napján

Dr.Kovács Tamás sk.  
tanács elnöke

Dr.Takácsné dr. Helyes Klára sk.  
a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk. a  
a tanács tagja

**Z á r a d é k :**

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2012. december hó 12. napján kihirdetett B.349/2012/11. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. december 10. napján

Dr. Kovács Tamás sk.

a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó: